

Słowo na niedzielę 29 marca 2020 roku- V Niedziela Wielkiego Postu

(Ez 37,12-14; Ps 130(129), 1-8; Rz 8,8-11; J 11,1-45)

Bóg ożywia człowieka, wysłuchuje jego modlitwy; udziela przebaczenia. Bóg jest łaskawy, daje odkupienie. Stawia przed człowiekiem wymagania i pragnie jego zbawienia. Bóg może wskrzesić człowieka do nowego życia. Jezus stawia pytanie: Czy wierzę, że On jest Zmartwychwstaniem i Życiem?

W rozdziale 37 Ezechiel przedstawia sytuację Izraela na wygnaniu. Jest on pokonany, rozproszony, pozbawiony nadziei, nie jest w stanie o własnych siłach podnieść się do nowego życia. Bóg nakazuje Ezechielowi wypowiedzieć prorocstwo, w którym przekonuje, że nie wszystko jest stracone i możliwy jest powrót do nowego życia, ale może tego dokonać tylko sam Bóg. Zapowiada działanie Ducha Świętego, który podnosi ludzi z upadków i obdarza nowym życiem. Ezechiel podkreśla, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i to, co mówi, to realizuje.

Psalm 130 wchodzi w skład siedmiu psalmów pokutnych. Jest on pieśnią pokutną i ufną prośbą skierowaną do Boga o wybawienie. Psalmista ma świadomość własnych win, ale jest pewien Bożego miłosierdzia. Ukazuje też, że na to miłosierdzie oczekuje cały naród Izraelski. Postawa pokutna zaczyna się od osobistego wyznania grzechów i wiary w Boże przebaczenie. Miłosierdzie, którego Bóg udziela grzesznikowi, uczy go właściwej postawy, tj. bojaźni Bożej. Przejęty doznana łaską, będzie unikał grzechów w przyszłości. Oczekuje tymczasem na Boże przebaczenie, które wyzwoli go z mocy grzechu. Chrześcijanin w rozważaniu tego psalmu dochodzi do obrazu krzyża Chrystusa, który rozlewa przebaczenie i odkupienie na wszystkich pokutujących i nawracających się.

Święty Paweł w ósmym rozdziale listu do Rzymian wyjaśnia, czym jest pełnia życia ofiarowana przez Boga każdemu, kto wierzy. Jest ona obecnością Ducha, który ożywia człowieka i wyzwala z niewoli grzechu prowadzącej do śmierci. Bóg złamał moc grzechu i śmierci przez postanie na świat Jezusa Chrystusa. Grzechy ludzkości doprowadziły Go do śmierci, ale Zmartwychwstanie pokonało jej moc. Jeżeli człowiek przyjmuje ożywiającą moc Ducha-owoc dzieła Jezusa- jest w stanie żyć zgodnie z wolą Bożą. Duch Święty uzdalnia do podjęcia nowego sposobu życia. Mocą tego Ducha dokona się też

nasze zmartwychwstanie. Paweł nazywa tego Ducha- Duchem Boga, który daje życie. Bóg udziela tego Ducha na podstawie wiary w Chrystusa, dlatego ten Duch jest także Duchem Chrystusa. Paweł pisze o Chrystusie, który także przebywa w wierzących. Jezus jako zmartwychwstały Pan, wstawia się nieustannie u Boga za ludźmi. Równocześnie mocą Ducha jest jednak obecny wśród ludzi i w nich, aby nieustannie budować i umacniać w ludziach wolność dzieci Bożych.

Rodzeństwo Maria, Marta i Łazarz z Betanii to przyjaciele Jezusa. Siostry wysyłają do Niego wiadomość o chorobie Łazarza. Jezus mówi uczniom, że ta choroba nie prowadzi do śmierci, ale prowadzi do życia. Dla Jezusa śmierć Łazarza jest jak sen, z którego wkrótce się obudzi. Wskazuje to na fakt, że Jezus panuje nad śmiercią i ma moc przywracania życia. Śmierć Łazarza ma przynieść objawienie chwały Bożej. Wskreszenie Łazarza ma umocnić wiarę uczniów Jezusa, którzy uwierzyli w Niego już po pierwszym cudzie w Kanie Galilejskiej. Siostry Łazarza swoją postawą podkreślają wiarę w to, że mógł On uchronić ich brata od śmierci. Niektórzy sądzą, że Jezus jest bezradny wobec tej sytuacji, ponieważ Łazarz leży już w grobie 4 dni. Marta w rozmowie z Jezusem wyznaje wiarę w zmartwychwstanie w dniu ostatecznym- wiarę opartą na autorytecie Pisma Świętego. Jezus zadaje jej pytanie, czy wierzy, że On jest źródłem życia dla wierzących w Niego. Marta potwierdza wiarę w to, że Jezus jest Chrystusem (Mesjaszem) i Synem Bożym, ale nie bierze pod uwagę możliwości przywrócenia do życia jej brata. Prawda o zmartwychwstaniu ciał jest istotą Ewangelii. Ma ona związek z wiarą człowieka w Jezusa jako Zbawiciela. Jezus nauczając ludzi mówił o zmartwychwstaniu umarłych dzięki Jego Męce, Śmierci i Zmartwychwstaniu. Powrót Łazarza do życia potwierdza, że Jezus jest Panem i życia i śmierci, ma moc nad światem umarłych i nad samą śmiercią. Jezus uwalnia od śmierci i pozwala żyć.